

WELKE STAD?

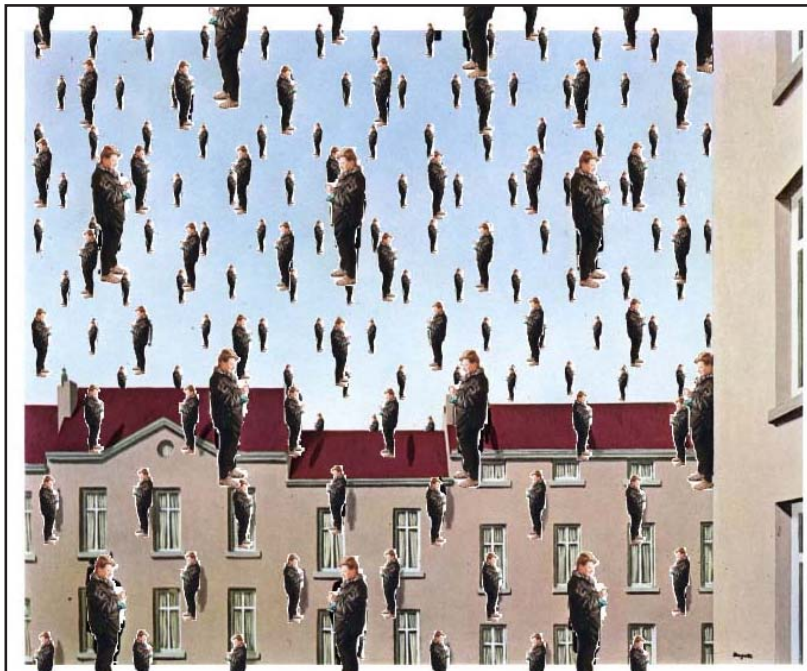
In haar kunst onderzoekt Heerema de vervreemding en verwondering in de verhalen van alledaagse dingen om ons heen: zij noemt dit anekdotische plaatsbepalingen. Er ontstaan geen beelden voor de eeuwigheid, maar tijdelijke, veranderlijke en prikkelende situaties die geënceneerd worden binnen de dagelijkse werkelijkheid.

De kunst van Heerema kunst gaat over persoonlijke verhalen. Zij zoekt verschillende vormen om persoonlijke verhalen tijdelijk zichtbaar te maken in de openbare ruimte. Zij wil de routine van het kijken doorbreken door een soort verwarring tussen privé en openbaarheid te realiseren.

Zo maakt zij op eigen initiatief in de zomer van 2001 14 verhalen van bewoners 2 maanden zichtbaar in het historische straatbeeld van Delft tijdens het kunstproject MIJN STAD | JOUW STAD. Deze projecten realiseert Heerema samen met bewoners. In interviews en workshops ondermeer op school raken bewoners betrokken in het project en worden vervolgens ook de ambassadeurs naar derden. Onderdeel van dit kunstproject is de hele organisatie, waaronder het verkrijgen van de vergunningen, subsidies, ontwerpen drukwerk, schrijven van persberichten, en het geven van rondleidingen en lezingen aan boord van de Rondvaartboot Delft.

Sinds december 2000 is ook een eigen verhaal onderwerp van haar beeldend werk in het project: 'Ik noem haar ROOS'. ROOS is een reconstructie van een jeugdherinnering, en ontwikkelt zich in de tijd als een soort alter-ego: zij leidt een eigen leven, vol kwetsbaarheid en intimiteit. In een soort ROOS-Feuilleton ontstaat een reeks projecten, zoals het haakpakket en de haaklessen, de installatie 'Eén en vier stoelen' (naar Joseph Kosuth) en de installatie achter de ramen in de Haagse hoerenstraat de Doubletstraat. 'Ik noem haar ROOS' is vervolgd in februari, maart en april 2002 in HuisalsMuseum te Amersfoort.

Vanaf maart 2002 werkt Heerema aan een kunsttopdracht voor de gemeente Vlaardingen in de Oostwijk van Vlaardingen. In dit project zal zij in juni en juli 2002 in ontwerpateliers met de bewoners de belevingswaarde van hun wijk in tijdelijke vormen voor de buitenruimte gielen. In mei 2002 werkt zij op lokatie in Frankrijk aan 'Le songe d'un Promeneur' – het visioen van een wandelaar. Dit project zal gerealiseerd worden met de medewerking van de porseleinafdeling van de Kunstacademie in Limoges en de France Telecom te Tulle.



Vrij naar het schilderij Golconda (1953) van de Belgische surrealistische schilder René Magritte.

foto's en teksten: Jacqueline Heerema

TOA

(Reuther, Aratjara)

" To the Aborigine, TOA's are waymakers [or direction-posts] and location-finders. Each TOA indicates a particular locality according to its topographical character, and by its shape bears reference to the name of the place in question. From the colours [on a TOA] the Aborigine [can] recognise the present whereabouts of his friend's camp as concerning its [general] geographical formation, while head-pieces [or 'crests'] on some of the TOA's help through their symbolism to determine the place-names more accurately. An Aborigine [can] decipher the relevant place-name from the TOA. For this reason one can probably say with [some] justification that the TOA[s] are a [form of] Aborigine 'signs language' "

www.jacquelineheerema.nl



LE SONGE D'UN PROMENEUR – FÊTE DE COMMUNICATION
EEN PARALLEL TUSSEN DE OUDE RELIGIEUZE WANDELNETWERKEN EN DE HEDENDAAGSE COMMUNICATIENETWERKEN - EEN LOKATIEPROJECT VAN BEELDEND KUNSTENAAR JACQUELINE HEEREMA (NL) VOOR LA POMMERIE, SAINT-SETIERS, FRANKRIJK, MEI 2002

Le Songe d'un Promeneur – het Visioen van de Wandelaar

In mei 2002 werkt beeldend kunstenaar Jacqueline Heerema op lokatie in Frankrijk aan Le Songe d'un Promeneur. La Pommerie is een gehucht in de Limousin, onder Limoges. Organisator Huub Nollen heeft 6 kunstenaars uit Nederland, België en Frankrijk uitgenodigd op het weggetje rond La Pommerie een installatie te maken met het thema van 2002: Le Songe d'un Promeneur – het Visioen van de Wandelaar.

Heerema wil de betekenis en beleving van communicatie zichtbaar maken. Hoe verhoudt het grote zich tot het kleine, het globale tot het lokale, en andersom?

waar ben je? of: t'es où?

Centraal in dit kunstproject staat de vraag: waar ben je? (t'es où?), de vraag naar de manier waarop mensen hun positie bepalen ten opzichte van de rest van de wereld. Deze vorm ligt besloten in de persoonlijke beleving van afstanden en de persoonlijke betekenis van plekken en hun relatie met mensen. Heerema wil persoonlijke ervaringen transformeren tot algemene tekens als wegwijzers; er ontstaat een nieuwe kringloop van tekens en betekenissen.

Heerema realiseert langs het parcours rond La Pommerie een situatie waarbij elkaar wezensvreemde begrippen een nieuwe (surrealistische) betekenis aan deze omgeving toevoegen.

Dit project is mogelijk met medewerking van de afdeling porselein van L'ENAD (Ecole National d'Art Decoratif) te Limoges en France Telecom te Tulle, Frankrijk.

Opening

De opening is 20 mei 2002 en het project zal de hele zomer te zien zijn. Na afloop krijgt het publiek een stempeltattoo – goed gebruik bij pelgrimsroutes – als souvenir.

de route: volg voor Parijs de borden NANTES-BORDEAUX, vervolgens richting ORLEANS, vervolgens richting CLERMONT-FERRAND tot MONTLUCON, dan richting GUERET, maar neem daarvoor de afslag AUBUSSON, waarbij die plaats richting USSEL tot LA COURTINE, in die plaats richting SORNAIC, in Sornac het dorp door dan rechts de weg naar SAINT SETIERS, voor die plaats ligt LA POMMERIE, neem daar de afslag naar links richting FEYSAC, na 50 meter rechts een witte garagegebouw met het opschrift ATELIERS (940 km).

In het kader van het kunstproject 'ik noem haar ROOS' kunt u meewerken aan 'DE HAKENDE STAD'

Kent u het schilderij Golconda (1953) van de Belgische surrealistische schilder René Magritte?

Het is een stadsgesicht en door de lucht zweven allemaal kantoormannetjes met bolhoed.

Dit schilderij inspireerde beeldend kunstenaar Jacqueline Heerema tot een unieke publieksactie: 'DE HAKENDE STAD' wordt de eigentijdse variant op de Golconda: een stad vol hakende mensen!

In het kader van de kunstproject 'ik noem haar ROOS' kunt u mee werken aan een kunstwerk: maak 5 euro (kostendekkend) over op giro 3782757 t.n.v. J. Heerema te Den Haag, en u ontvangt een basispakket met daarin een bol wol, haaknaald en het patroon van 'ROOS' met instructies. Bovendien spreekt u met de kunstenaar af dat u met het haakwerk op een afgesproken plaats en tijd aanwezig zal zijn voor een fotosessie: 'DE HAKENDE STAD' wordt de eigentijdse variant op de Golconda: een stad vol hakende mensen!

foto rechts boven: Een LodenROOS - Een lodenware herinnering wordt omgezet in een vederlichte schaduw van lood. Mmv Abeba.

foto rechts onder: Ik noem haar ROOS - staaROOS - Videoregistratie over vergelijkelijkheid van (leusd) herinneringen: wegwerpmateriaal wordt tijdelijk omgezet in een kunstwerk waarna het weer wegwerpmateriaal wordt.

Mmv Grietje Kellen en met dank aan Tijffonds | Mama Cash. Te zien in Huis Als Museum te Amersfoort van 10 februari tot en met 27 april 2002.



ONTMOETING ONDER DE BOMEN

De Paviljoensgracht bevindt zich in het Oude Centrum van Den Haag en vormt een ontmoetingspunt van kunst, wetenschap (Spinoza) en prostitutie in de Doubletstraat. 'Ontmoeting onder de bomen' is een kunstmanifestatie in de openlucht onder de bomen van de Paviljoensgracht te Den Haag op zondagmiddag 23 juni 2002 met diverse publiekspresentaties en -performances van kunstenaars van het kunstenaarsinitiatief Hot Red Lokaal.

In een parallelprogrammering zullen die middag verschillende kunstvormen te zien en mee te maken zijn. Bovendien zijn bewoners en ondernemers actief betrokken en zal ondermeer een openluchtvertoning van de (bioscoop)film 'Geluk is als glas' van Peter en Petra Lataster te zien zijn. Deze film gaat over karakteristieke buurtbewoners en draait op dit moment in het Haags Filmhuis.

foto: Spinoza onder de bomen van de Paviljoensgracht

